

Egressy Hírmondó

AZ EGRESSY GÁBOR KÉTTANNYELVŰ MŰSZAKI SZAKKÖZÉPISKOLA DIÁKLAPJA

X. évfolyam 4. szám

2008. április

**Önmagunk megismerése a legnagyobb utazás,
a legfélelmesebb felfedezés, a legtanulságosabb találkozás.
Márai Sándor**

Számunk tartalma:

Német szavalóverseny; német műfordítói verseny	2
A német műfordítói verseny győztes munkája	3
Angol nyelvi verseny	4
Történelmi vetélkedők	5
Pest-Buda Petőfije csapatverseny	6
Országos Szakmai Tanulmányi Versenyek	7-8
Csecsemőgondozási verseny	9
Egressy-nap	10-11
Egressy-nap a sportosztályban	12
Iskolai megemlékezés 1848. március 15-ről	13
Az élet, ahogyan mi látjuk	14
Honnan tudod, hogy felnőttél? Reklám	15
Búcsúzunk a ballagó osztályoktól	16

B Radó Lili:

Ne mondd ...

*Ne mondd, hogy „úgy is jó!” Ne mondd...
Ne mondd, hogy mindegy! Nem igaz!
Napod ezer parancsot ont,
S ha nem igyekszel, lemaradsz!*

*„Úgy is” semmi sem sikerül!
Ha minden „mindegy”, célt nem érsz
csak úgy, ha küzdesz emberül!
Győzni az fog, ki tette kész...*

*De azt, hogy „úgy sem”, azt se mondd!
Csatát vesz, aki csügged, és
a tett helyett csak könnyet ont...
Az „úgy sem” az a csüggedés!*

*Hát sose légy reménytelen ...
Kövessünk el hát száz hibát,
a győztes az lesz – higgy nekem! –
kit jó szándék hajt s értelem,
és helyrehozni nekilát.*

Az egressys név megint szép lesz, méltó régi nagy híréhez...

Hírek, beszámolók a közelmúltban megrendezett iskolai, fővárosi és országos szintű versenyekről

❖ Német nyelvű szavalóverseny

Az FPPTI német tantárgygondozói régi hagyományt kívántak feleleveníteni, amikor német nyelvű szavalóversenyt rendeztek a fővárosi fenntartású középiskolák számára. Az iskolai forduló győztes tanulói két kategóriában nevezhettek be a versenyre: a zsűri külön értékelt azon fellépők előadását, akik normál programban tanulják a nyelvet, és azokat, akik két tanítási nyelvű vagy nyelvi előkészítő csoportban fejleszhetik tudásukat.

Összesen 19 induló volt, közülük 2 gimnazista, a többiek szakközépiskolák tanulói. A versenyzők először egy kötelező, majd egy szabadon választott verset adtak elő.

Ez utóbbi – a kiírás szerint – csakis XX. századi szerzőnek fiatalokhoz szóló költeménye lehetett.

A versenyzők többsége színvonalasan, tehetségesen adta elő a költői műveket. A felkészítő tanárok és a kísérők, valamint a zsűritagok nagy élvezettel hallgatták az előadást.

A verseny támogatóinak köszönhetően a résztvevők többsége nagyvonalú díjazásban részesült: mindkét kategória első két helyezettje ingyen beiratkozhatott a Katedra Nyelviskola megfelelő szintű tanfolyamára, míg a harmadik, negyedik és ötödik helyezettek a Huber Könyvkiadó ajándékának örülhettek.

Az Egressy diákja, **Preisz Gábor (11.K)** az **I. kategóriában** indult, és **IV. helyezést** ért el.

Gratulálunk az eredményhez, és további színvonalas, sikeres fellépést kívánunk!

❖ A német műfordítói verseny eredménye:

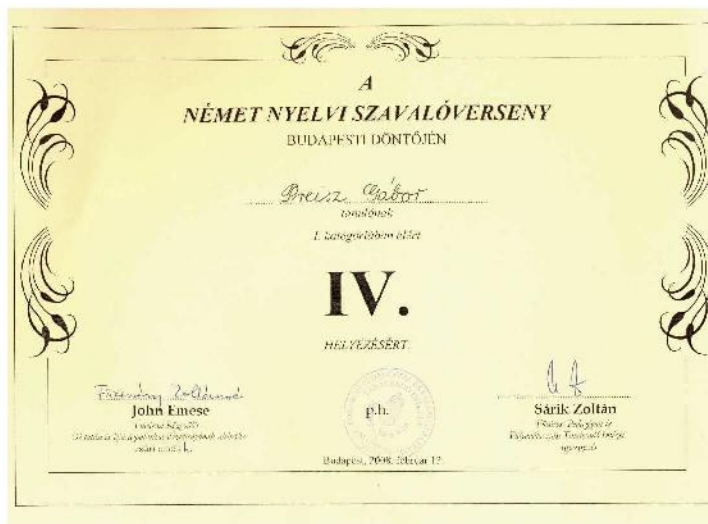
1. Dóka Viktor 13.K
2. Gulyás László 12.K
3. Faragó Ádám 11.K és
Záhonyi-Ábel István 10.K

Az első három helyezett központi jutalmat kap.

A további résztvevők közül az alábbi tanulók ötöst, illetve szaktanári dicséretet kapnak:

5. Nagy Zsolt 12.K
6. Braun Patrik 12.K
7. Illés András 11.C
8. Koós Ádám 11.C
9. Révész Ádám 11.A
10. Hosszú Norbert 11.E

Az elért eredményekhez gratulálunk a tanulóknak és felkészítő tanáraiknak: Somló Katalin tanárnőnek és Szajda Szilveszter tanár úrnak!

A német műfordítói verseny győztes munkája:

Ein kluges Köpfchen

Ein Märchen aus England, neu erzählt von Heinz Janisch
Nicht weit von hier lebt einmal enie weise alte Frau. Sie weusste viel über gesunde Kräuter und allerlei Heilmittel, so dass es heiß, sie sei eine Zauberin. Eines Tages kam ein junger Bauer zu ihr und sagte verlegen:

„Liebe Frau! Ich habe gehört, dass Ihr sehr Klug seid. Könntet Ihr mir ein wenig von Eurer Klugheit verkaufen?“

Du hättest gern ein kluges Köpfchen?“ fragte die alte Frau. „Da musst du mir vorher das Herz desjenigen vorbeibringen, den du am meisten liebst. Und du musst mir drei Fragen beantworten!“ „Das werde ich tun“, sagte der Bauer und lief nach Hause. Er war arm und auf seinem kleinen Hof war das Schwein im Stall sein wertvollster Besitz. Er steckte das Schwein in einen Sack und ging zur alten Frau.

„Hier ist ein Herz, das mir lieb und teuer ist“, sagte er. „Lass gut sein!“, sagte die alte Frau. „Kannst du mir eine Frage beantworten? Was geht ohne Füße?“

Der Bauer kratzte sich lange am Kopf, aber er wusste die Antwort nicht. Er ging traurig zu seiner Mutter.

„Sie ist mir das Liebste auf der Welt“, dachte der Bauer. „Muss ich meine Mutter hergeben, um ein wenig klüger zu werden?“

Er steckte seine Mutter in einen offenen Sack und trug sie zur alten Frau in den Wald.

„Hier ist ein Herz, das mir lieb und teuer ist“, sagte er.

„Lass gut sein“, sagte die Frau und half der Mutter aus dem Sack.

„Beantworte mir lieber eine Frage: Was ist gelb und scheint id ist doch kein Gold?“

Der Bauer kratzte sich lange am Kopf, aber er wusste die Antwort nicht.

Eint paar Tage später traf der Bauer eine junge Frau.

„Warum bist du so betrüb?“ fragte sie ihn.

„Ich wollte mir ein wenig Klugheit kaufen aber die alte Frau aus dem Wald will sie mir nicht geben.“

„Du bist ja ein liebenswerter Geselle“, sagte die Frau. „Kannst du kochen und nähen und putzen?“

„Und wie ich das kann“, sagte der Bauer.

„Ich kann gut für mich selber sorgen.“

„Willst du auch für mich gut sorgen?“ fragte die Frau. „Lass mich aus das Feld gehen und die Arbeit machen. Das ist mir lieber als putzen und nähen und kochen...“

Sie zog in sein Haus, und die beiden waren glücklich miteinander.

„Meine Frau ist mir das Liebste“, dachte der Bauer eines Morgens.

„Muss ich sie verlieren, um ein wenig klüger zu werden?“

Er wollte sie in einen Sack stecken, da rief sie: „Finger weg! Ich komme so mit!“

Sie gingen zum Haus der alten, weisen Frau.

„Hm“, sagte sie, als sie seine Frau sah.

„Was geht ohne Füße?“

„Die Uhr“, sagte die junge Frau.

„Was ist gelb und scheint und ist doch kein Gold?“

„Die Sonne“, rief die junge Frau.

Die Alte nahm ihre Brille ab und putzte sie lange. „Was ist das?“

Erst hat es keine Beine, dann zwei, dann vier.“

„Eine Kaulquappe“, sagte die junge Frau.

Die alte, weise Frau lachte.

„Nun hast du sie doch noch bekommen, die Klugheit“, sagte sie zum Bauern.

„Aber wo ist sie denn?“ fragte der Bauer aufgereget.

„Im Kopf deiner Frau“, sagte die Zauberin. „Glaube mir: Was einem Dummkopf wirklich helfen kann – das ist eine kluge Frau!“

Egy kis bölcsesség

Angol mese, Heinz Janisch feldolgozása.

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy öreg bölcs asszony. Ez az asszony sokat tudott mindenféle orvosságokról és gyógyfüvekről, mivel ő boszorkány volt.

Egy napon egy parasztleány jött el hozzá, és bizonytalanul mondanivalójába kezdett

:- Asszonyom! Azt hallottam, hogy ön rendkívül okos. Nem tudna nekem egy keveset a bölcsességéből átadni?

- Szeretnél igazán bölcs lenni? - kérdezte a boszorkány. - Akkor el kell nekem hoznod annak a szívét, aki számodra a legkedvesebb, és három kérdésemet megválaszolni!

- Megteszem - mondta a leány és útra kelt. Nagyon szegény volt. Az istállójában a legértékesebb egy disznó volt. Egy zsákba dugta és elment a boszorkányhoz.

- Itt egy szív, amely számomra kedves és drága - mondta.

- Tedd csak le - mondta a boszorkány. - Válaszolj egy kérdésemre: Mi jár láb nélkül?

A leány sokáig törte a fejét, a választ azonban nem tudta. Szomorúan ballagott el az édesanyjához.

- Ő számomra a legkedvesebb a világon - gondolta. - Őt kell elvinnem, hogy egy kicsit okosabb lehessenek? Egy nyitott zsákba dugta édesanyját, és elvitte a boszorkányhoz az erdőbe.

- Itt egy szív, amely számomra kedves és drága - mondta.

- Tedd csak le - mondta a boszorkány és kiségitte az édesanyját a zsákba. - Válaszolj egy kérdésemre: Mi az, ami sárga és fénylik, mégsem arany? A fiú hosszan törte a fejét, a választ azonban nem tudta. Néhány nappal később találkozott egy fiatal lánnyal.

- Miért vagy ilyen bánatos? - kérdezte tőle a lány.

- Egy kevés bölcsességet akartam az erdei boszorkánytól, de nem kaphatom meg.

- Szeretetre méltó leány vagy. Tudsz főzni, varrni, takarítani?

- Tudok magamról gondoskodni.

- Akarsz rólam is gondoskodni? Hagyd, hogy segítsen a munkában a földeden.

Boldogan éltek a leány házában. „A feleségem a legkedvesebb számomra” - gondolta a leány egy reggelen. - „El kell vesztenem egy kis bölcsességért cserébe?”

Egy zsákba akarta dugni, de a lány ráförmedt:

- El a kezekkel! Veled megyek önszántamból! Elmentek az öreg boszorkány házába.

- Hmm... - mondta a boszorkány, amikor megpillantotta a lányt.

- Mi jár láb nélkül?

- Az óra - válaszolta a lány.

- Mi az, ami sárga és fénylik, de nem arany?

- A nap.

A boszorkány levette a szemüvegét, és lassan törölgetni kezdte.

- Először nincs, azután kettő, végül négy lába van. Mi az?

- Ebihal - válaszolta. A boszorkány kacagott.

- Nos megkaptad a bölcsességedet - mondta a parasztleánynek.

- De hol van? - kérdezte felháborodva.

- A feleséged fejében. Higgy nekem: ami egy ostobán igazán segíthet, az egy bölcs feleség!

Dóka Viktor
13.K

Angol nyelvi verseny

Március 17-én iskolánk két csapattal szerepelt a fővárosi kéttannyelvű szakközépiskolák angol nyelvi versenyén, melyet 2005-ben az Egressy kezdeményezett, és azóta minden évben más-más iskola rendez meg. Ez évben a Ganz Ábrahám Kéttannyelvű Gyakorló Szakközépiskola és Szakiskola vállalta a szervezési feladatokat.

A diákok olvasott szövegértési, nyelvhelyességi, hallás utáni szövegértési tesztet töltöttek ki, valamint szóban képleírás, vita és prezentáció feladatokat oldottak meg.

A 10-11. évfolyamosok kategóriájában a 11. K osztály három tanulója vett részt a versenyen: Kőszeghy Zoltán, Szeder Zoltán és Petneházy Bálint.

A 12-13. évfolyamosok között csapatunk Pásztor Krisztiánból (13. K), Jánosi Gergelyből (13. K) és Gulyás Lászlóból (12. K) állt.

Mind a két csapat a III. helyezést szerezte meg a versenyen. Kiváló teljesítményükhöz gratulálunk!

Történelem vetélkedő

A történelem munkaközösség ebben a tanévben két történelemversenyt is rendezett.

A 9-10. évfolyam részére a reneszánsz év alkalmából Mátyás uralkodása volt a téma. A megadott irodalomjegyzék alapján a diákok megismerkedhettek Mátyás korának konyhaművészetével, a híres fekete sereggel, Mátyás hadjárataival.

A 11-12. évfolyam az I. és II. világháború hadtörténetével foglalkozott. Itt egy házi dolgozat elkészítésével indult a verseny. Nagyon színvonalas dolgozatokat kaptunk az angliai csatáról.

Mindkét verseny szóbeli fordulóján vidám hangulat uralkodott. Sokat neveltünk a versenyzők activity feladványain.

A Mátyás-versenyen a 11. K osztály győzött. További helyezettek; a 9.K (II.), a 10.K (III.) és a 9.C (IV.) A hadtörténeti versenyen a 13. K osztály kapta az első díjat.

Külön dicséretet érdemel a Fair play díjas Szakonyi Balázs., a 11. E osztály tanulója, aki egyedül képviselte osztályát a 4 fős csapatok között, és a 10.A osztály csapata a hadtörténeti versenyen: Ők korukat meghazudtoló érett felkészültséget mutattak.

Reméljük, hogy a következő tanévben újra aktív részvételre számíthatunk.

Részt vettek tanulóink fővárosi szervezésű vetélkedőn is.

2008 márciusában a fővárosi Horváth Mihály Történelmi Versenyen

Lovász Kálmán 11.A

Miskolczi Máté 11.D és

Vincze Balázs 11.C osztályos tanulók

képviselték az Egressyt.

Nevük most ugyan nem szerepelt a díjazottak között, de bízunk benne, hogy a következő esztendőben tapasztalataikat kamatoztatva, tudásukat bővítve ismét indulnak a versenyen.

Gratulálunk a versenyek résztvevőinek és a felkészítő tanáraiknak (Göbölösné Czank Ildikó, Pappné Tóth Kornélia és Simon Gabriella történelemtanároknak).

Pest-Buda Petőfije csapatverseny

Idén márciusban iskolánk magyar tantárgyköri munkaközössége hagyományteremtő céllal megrendezte a Pest-Buda Petőfije csapatversenyt. A verseny célja az volt, hogy március 15. kapcsán személyesebb kapcsolatba kerüljünk a reformkor nagy alakjaival, túllépjünk a mindenki által unalomig ismert sztereotípiákon.

Az iskola osztályainak kb. a fele (8 csapat) nevezett be a versenyre, amely egy (forrásmunkák felkutatására épülő) feladatlap kitöltéséből és tablókészítésből állt. (A tablok megtekinthetők az „A” épület 1. emeletén a faliújságon.)

12.K tablója

Most Petőfin volt a hangsúly, jövőre szeretnénk az akkori Pest-Budát a feladatok középpontjába állítani. Reméljük, a 2008/2009. tanévben még többen vesznek részt a feladatok megoldásában.

A csapatoknak köszönjük a részvételt, **a helyezetteknek gratulálunk!**

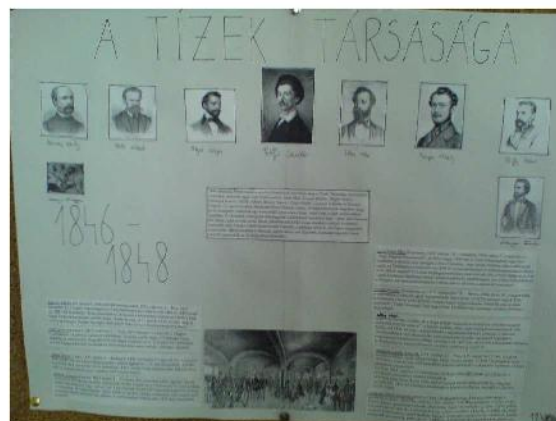
A verseny végeredménye:

I.	12.K (MÁRCIUSI TRIÁSZ)
II.	11.E (PETŐFI-KÖR)
III.	11.K (KÁOSZ-TÁLY)

Reményeink szerint a győztes csapatok tagjai a következő tanévben a Pest-Buda vetélkedősorozat fővárosi szintű versenyén képviselik majd iskolánkat.

11.E tablója

11.K tablója

Országos Szakmai Tanulmányi Versenyek OMTV és SZÉTV

Valamikor szeptember tájékán megkeresett minket Mikóné tanárnő, hogy szeretnénk-e részt venni a Szakmai Érettségi Tárgyak Versenyén.

Némi gondolkodás után hárman (Erdei Bence, Jánosi Gergely és Tajti János 13. K) bevállaltuk a megmérettetést. Az SZÉTV iskolai fordulóján már túl voltunk, mikor egy újabb versenyről értesültünk: az Országos Műszaki Tanulmányi Versenyről. Erre is jelentkeztünk mind a hárman, de sajnos ide is csak ketten (Erdei Bence és Jánosi Gergely) jutottunk be.

Természetesen nagyon örültünk, mikor megtudtuk, hogy mind a két verseny döntőjén részt vehetünk. Jani barátunk is jól szerepelt, de sajnos a bizottság nem javasolta a döntőbe.

Az OMTV döntője volt előbb, és a tiszavasvári Vasvári Pál Műszaki Szakközépiskola adott otthont a versenynek. Vonattal mentünk, és az elég hosszadalmas utazás után késő délután értünk Tiszavasváriba. A kollégium nagyon jó volt, 4 ágyas szobákban helyeztek el minket. Másnap reggel korai ébresztő után reggeli, majd ünnepélyes megnyitó, amelyen Murányi Pál, a Műszaki Oktatási Egyesület elnöke köszöntötte a versenyzőket. A megnyitó után mindeni elvonult a termekbe, és megírtuk a 3 órás írásbeli fordulót. Ezután megebédeltünk, majd ebéd után hosszas várakozást követően sorra kerültünk a szóbelin. Várakozni azért kellett, mivel mindenki ugyanabból felelt, így azok, akik már túljutottak a szóbeli részen, nem találkozhattak a még várakozó versenyzőkkel. Így volt, aki több mint 5 órát ült egy teremben.

Másnap került sor az eredményhirdetésre, amit már izgatottan vártunk. Bence végül az V. helyezést, én pedig a III. helyezést értem el. A bronzérem mellett tárgyjutalmakat is kaptam, valamint az iskola részére átadtak egy kupát is.

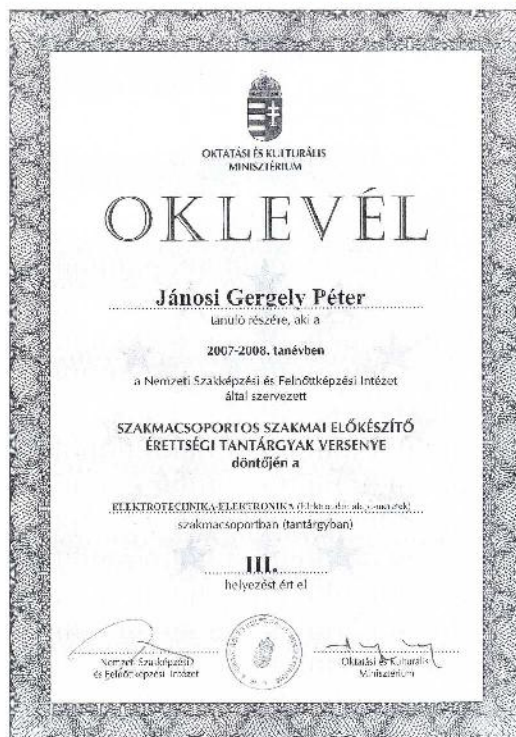
A Szakmai Érettségi Tárgyak Versenyét Szegeden rendezték meg. Már a vonatról leszállva láttuk, hogy ez jóval nagyobb tömeget mozgat meg, mint a másik verseny. Az írásbeli fordulóra még aznap sort kerítettek.

Az írásbeli után a város nevezetességeit néztük meg. Másnap délelőtt volt a szóbeli forduló, ami szerintem sokkal jobban meg volt szervezve, mint Tiszavasváriban. Itt rövidebb ideig és sokkal kevesebb embernek kellett várnia egy teremben, mivel kettéosztották a csapatot.

A szóbeli után szabadprogram volt, ekkor ismét a városban sétálhattunk. Másnapkerült sor az eredményhirdetésre, amely nem volt túlzottan érdekes, mert hosszúra sikeredett. Ennek oka az volt, hogy az összes, több mint 300 versenyző nevét felsorolták. Minden szakmacsoportban az első helyezett jutalma egy DVD-felvevő, a második helyezetté egy digitális fényképezőgép volt, a harmadik pedig egy kivételes minőségű MP4-es lejátszót vehetett birtokba, így Jánosi Gergely ma már büszke tulajdonosa ennek a remek, és sokoldalúan felhasználható készüléknek. Erdei Bence 12. helyezést ért el, így tárgyjutalmat nem kapott, de mivel benne volt az első 15 helyezettben, ezért 100%-os emelt szintű érettségét kapott elektronikából. Az eredményhirdetés után megízlelhattuk a csodálatos szegedi halászlé ízharmóniáját. Ezután hazajöttünk...

**Erdei Bence és Jánosi Gergely
13. K**

Szeretettel gratulálunk a kiváló eredményekhez, és további sikereket kívánunk a versenyzőknek, valamint felkészítő tanáraiknak, Mikóné Hercz Erzsébet és Balázsovicsné Szij Judit tanárnőknek!

Csecsemőgondozási verseny

Az idei évben megrendezett csecsemőgondozási versenyen iskolánk is részt vett egy háromfős csapattal, amelynek tagjai a következő tanulók voltak: Gáspár Melinda, Tóth Ivett és a harmadik személy, aki egyedüli „hímneműként” erősítette a csapatot, hát az én lennék. Ha valaki esetleg kíváncsi lenne a nevemre, az megtalálja a cikk végén, mint e szerény írás szerzőjét.

A helyszínt a Semmelweis Ignác Gimnázium biztosította. Összesen 19 középiskola/gimnázium 22 csapata vett rész a március 31-én megrendezett versenyen.

A verseny négy fő fordulóból állt: „Fürdetés”, „Pelenkázás”, „Etetés” és „Totó”. Az első három inkább gyakorlati tudást igényelt, míg a totóban pusztán „tippelni” kellett, persze könnyebb, ha az ember tudja a válaszokat.

A konkrét gyakorlati részeket (fürdetés, pelenkázás) én csináltam, hiszen van egy kishúgom, akiről már olvashattatok a Hírmondó egy korábbi számában, így ezekhez a dolgokhoz értek (többek közt ezért is kerültem a csapatba). A lányok inkább elméleti tudásukkal segítettek a pontszerzést. Az egész verseny során egyedül a fürdetésből jöttünk ki lógó orral, ahol a felügyelő tanárok csúnyán lepontoztak minket a „csapatmunka hiánya miatt”, és közölték a lányokkal, hogy rossz anyukák lesznek. Megnyugtatóan közlöm, hogy nem volt igazuk, és ezzel ezt be is fejezem, mert nem szeretnék tiszteletlennek tűnni.

A négy fő forduló mellett volt nyolc másik, de ezeket nem számították a végleges pontozásba. Csupán a „Vöröskereszt” fordulót vették figyelembe, azt is csak egy esetleges pontegyenlőségnek. Ebből a nyolc fordulóból egyébként csak háromnál kellett „produkálni is valamit (ha nem számítjuk az evést, mint „Étkezés-konyha” fordulót és a szókitalálós játékot). A már említett „Vöröskereszt” fordulón kívül tehát volt meg egy „Keresztrejtvény”, itt sajnos fény derült latin nyelvtudásunk hiányosságára, emiatt nem tudtuk a „székletet” és az „anyatejet” lefordítani, ezeket leszámítva maximális pontszámot értünk volna el ebben a fordulóban. A harmadik pedig a „Környezetvédelmi totó” volt. Itt kimagaslóan jó teljesítményt nyújtottunk, konkrétan mi voltunk a legjobbak a 90%-unkkal, itt a második helyezett „csak” 60%-kal követett minket. (Írhattam volna, hogy 10-ből 9 pontot szereztünk, a második pedig 6-ot, de a százalékokkal mégiscsak jobban hangzik).

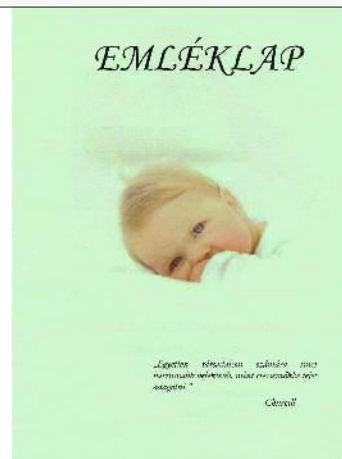
Volt még egy „Biopton” és egy „Flavonmax” nevű forduló, ezeknél csak be kellett ülni, és hallgatni a marketinges hölgyek eszmefuttatását a fényterápiáról és a megvásárolható sűrített vegyes gyümölcs „befőttről”. Akinek a Project napon volt szerencséje a B30-as teremhez, annak lehet némi fogalma a fényterápiáról. A gyümölcsösről pedig annyit, hogy egy májkonzervnél kicsivel nagyobb üvegcskébe belesűrítetek kb. 35kg-nyi gyümölcsöt. A hölgy természetesen mindenről beszélt, de a készítmény áráról valahogy elfelejtett tájékoztatni minket, talán nem véletlen. Ez a két forduló – remélem feltűnt – elsősorban reklám volt, de hát valakinek azért támogatnia kell a versenyt.

Amiről még nem esett szó, az a „Vérnyomás- és cukormérés” forduló, nem mi mértünk, hanem nekünk mérték meg ezeket, pedig az előbbire számítottunk.

Az eredményességről és a díjazásról: összesítve az erős középmezőnyben végeztünk, ezért még nem jár különdíj, viszont a környezetvédelmi fordulóban elért eredményért már járt. Kaptunk egy 113 darabos puzzle-t (talán nem halunk bele a kirakásába), ill. egy plakátot a tudatos környezetvédelemről. Remélhetőleg mikor ezt olvassátok, már láthatjátok ezt valamelyik folyosón. Továbbá minden résztvevő – helyezéstől függetlenül – kapott egy szatyornyi ajándékot, valamint a „hímnemű” versenyzők kaptak még egy-egy plüssállatot, amiért elvállaltuk a versenyen való részvételt (nekem egy plüss víziló jutott).

Hát nagyjából ennyi lenne. Akiben pedig felmerült a kérdés, hogy mit keres egy fiú/úrfi/legény/férfi (ahogy tetszik) egy csecsemőgondozási versenyen, annak halkan megsúgom, hogy egy gyereket/kisbabát nem csak megalkotni kell, hanem gondoskodni róla, felnevelni sem árt, és ez nem csak az anyuka feladata. És hogy miért indultam a versenyen? Ahogy azt már megírtam, konyítok egy kicsit ehhez a témához, cikinek nem éreztem (nem is volt az), de tudat alatt sejtettem, hogy a közel hetven versenyzőből hatvan biztosan csaj lesz, így könnyen lehet ismerkedni. Hát a tudatalattim jól működött – na de erről elég ennyit.

Egy kis marketing a részemről is: köszönet Fekete Gyöngyinek, aki nélkül nem mehettünk volna a versenyre, illetve az Egressy Hírmondónak, amiért megjelenhetett ez a rövid beszámoló.

Egressy-nap

A márciusban megrendezett Egressy-napon a diákok különféle, jobbnál jobb programokban vehettek részt.

Én személy szerint a nap nagy részét az osztálytársaim társágában töltöttem. Az időt az osztályom által megrendezett playstation játékokkal és pókerrel ütöttem el. Ez kitűnő alkalom volt arra, hogy mindenki megmutathassa, mennyire jó az egyes játékokban. Persze Petit, akié a Playstation, senki sem tudta legyőzni.

Természetesen a nap nem csak erről szólt. Néhány diák egymással szemben ülve, társasjátékkal töltötte el az időt, és voltak, akik a virtuális világban, számítógépes játékokkal tették ugyanezt.

Persze a szellemi erőpróbán kívül volt fizikai is, ami egy fiúsuliban talán természetes. A nyers erőt igénylő megpróbáltatásokon kívül, mint például a súlyemelés, vagy a szkander, volt más sportolási lehetőség is. Ilyen volt például az ügyességet és még inkább a labdaérzékelt követelő kosárlabda-csocsó és ping-pong. A tanár-diák asztalitenisz kitűnő alkalom volt arra, hogy a diákok visszavághassanak tanáraiknak, és megmutathassák, hogy valamiben ők a jobbak. És aki a sportot nem csak űzni, hanem nézni is szereti, ellátogathatott Hanga tanát úr osztályába, ahol egy gazdag Football kiállítást nézhetett meg.

Aki pedig kellemesen elfáradt, betérhetett Grigoreff tanár úr osztályába, a 12.E-be, ahol finom teával fogadták a vendégeket; vagy ha éppen megéhezett, akkor a 10.K-nál kedvére falatozhatott.

Végül, de nem utolsó sorban, a nap csúcspontja a 13.K zenekarának műsora volt, amit diákok és tanárok egyaránt élvezettel hallgattak.

Zárómondatként csak azt üzenem azoknak, aki a termekben ültek és várták, hogy vége legyen a napnak, hogy én jól éreztem magam, és rajtam kívül sokan mások is. Tehát aki vidáman és kellemesen akarta tölteni a napot, annak erre minden lehetősége megvolt.

Egressy-nap

Egressy-nap a sportosztályban

Ez volt az első Egressy-nap a 9.S osztály életében. A mi feladatunk egy Futball Múzeum berendezése volt, amiről büszkén mondhatom, hogy sikerrel teljesítettünk.

Sok látogatót vonzott a kiállítás, melyen a legfőbb szerepet a különféle csapatok mezei töltötték be. Mindenféle szerelést meg lehetett itt találni a magyar és nyugat-európai bajnokságokból. Az angol csapatoktól kezdve, az olasz mezeken át, a legkülönbélebb dresszeket mutattuk be.

Szinte a legértékesebb szeglete a kiállításnak a Chelsea és a Juventus relikviák gyűjteménye volt, amelyben meg lehetett találni mezeket, sálakat, sapkákat, pénztárcát, kitzűzöt, majd' mindent, amit el tudunk képzelni. A magyar csapatok közül a Budapest Honvédot ismerhette meg kicsit jobban az, aki ellátogatott a kiállításra.

Még egy érdekességet tartogatott a bemutató, mégpedig a régi egressys csapat futball-mezeit. Ezekben a mezekben nyerték Hanga Lajos tanár úr vezetésével sok évvel ezelőtt az iskola csapatai azokat a kupákat és serlegeket, amelyeket az aulában elhelyezett vitrinben csodálhatunk meg. A Futball Múzeumban mindent láthattunk, amit egy ilyen típusú kiállításon fel lehet vonultatni.

Összességében megállapítható, hogy rendezőknek és résztvevőknek egyaránt izgalmas és vidám volt az Egressy-nap. Ez annak köszönhető, hogy sok érdekes programot állítottunk egymásnak össze. Remélem, hogy jövőre ugyanilyen jó vagy még ennél is jobb lesz.

Kelemen Csaba 9.S

Iskolai megemlékezés 1848. március 15-ről

Az ünnepély szervezője Fehér Ildikó tanárnő; a fellépő tanulók:

Petőfi Sándor:

A márciusi ifjak

Szolgásgunk idejében
Minden ember csak beszélt.
Mi valánk a legelsők, kik
Tenni mertünk a honért.

Mi emeltük föl először
A cselekvés zászlaját,
Mi riasztók föl zajunkkal
Nagy álmából a hazát!

A földet, mely koporsó volt
S benn egy nemzet a halott,
Megillettük, és tizennégy
Miljom szív földobogott.

Egy szóvá s egy érzeménnyé
Olvadt össze a haza,
Az érzelem 'lelkesülés'
A szó 'szabadság' vala.

(1848. június)

Losonczy Balázs 13.K
Záhonyi István 10.K
Baranyi Roland 10C
Csomós Roland 9.A
Tóth István 9.A
Bucsi Norbert 9.A

Szedes Zoltán 11.K
Csombor Mónika 11.K
Preisz Gábor 11.K
Vargyas László 9.A
Illés András 10.K
Vincze Brigitta 9.A

Lapok Petőfi naplójából

Pest, március 15. 1848.

Üdvez légy születésed napján, magyar szabadság! először is én üdvezellek, ki imádkoztam és küzdöttem érted, üdvezellek oly magas örömmel, amilyen mély volt fájdalom, midőn még nélkülöztünk tégedet!

Oh szabadság, édes kedves újszülött, légy hosszú életű e földön, élj addig, míg csak él egy magyar; ha nemzetünk utolsó fia meghal, borulj rá szemfedő gyanánt... s ha előbb jön rád a halál, ránts magaddal sírodba az egész nemzetet, mert tovább élnie nélküled gyalázat lesz, veled halnia pedig dicsőség!

Az élet, ahogyan mi látjuk**Szomorú tizenévesek?**

Vagy gyerekek, akik divatból szomorúak?

Ha egy kicsit jobban körülnézünk, sőt ha éppen csak kinyitjuk a szemünket, és nem is kell hozzá sólyomszem, hogy észrevegyük, ellepték az utcákat a tizenéves halálmadarak. Különös ismertetőjegyük, hogy sok a fekete és a koponya rajtuk, utóbbit bármi mással remekül lehet kombinálni akár birodalmi szimbólumokkal vagy egyéb jelképekkel is. Példaként említeném a II. világháború alatt osztogatott vaskeresztet, ami néhány koponyával dúsitva, bármelyik idiótára rásózható.

Ezekről a gyerekekről köztudott tény még az is, hogy rengeteg fájdalom mentek keresztül, legalábbis ők ezt állítják. De kérdem én: milyen fájdalomon mehettek keresztül, amin mások nem?

A kérdés főleg akkor izgalmas, ha megtudjuk egy-egy ilyen gyerekről, hogy semmi tragédia nem érte őt születése óta, sőt ha kicsit jobban megnézzük, rájövünk, hogy ruházata már-már súrolja a minimálibért – szóval otthon pénzből sincs hiány. Én pedig tényleg szánom őket, mert ahelyett, hogy 14-16 évesen buliznának, inkább félrevonulnak és sírnak, ami biztos katartikus élmény, de én inkább élvezem a hús sörök által biztosított önfeledt szórakozást.

Valójában az egyetlen tragédia, ami történhetett velük, az nem más, minthogy szeretet helyett pénzt kaptak otthonról. Ami szerintem szülői megoldás szempontjából nem a legmegfelelőbb, de gyorsabb és egyszerűbb, mint leülni és beszélgetni a gyerekekkel. Amikor meg az édes tündéri gyermek a szobájában ülve rádöbben, hogy hiába vannak márkás ruhái és koponyás kiegészítői, senki sem szereti, még a koponyái sem, fogja magát, és úgy határoz, hogy öngyilkos lesz. Bemegy a fürdőszobájába, és tesz egy elkeseredett öngyilkossági kísérletet, ami nem sikerül, mert ahhoz ugyebár kötélidegek kellene. Neki meg persze nincsenek, és az acél egyetlen hideg érintése elég ahhoz, hogy feladja.

Arra viszont nagyon jó, hogy felhívja magára a szülők figyelmét, akik ekkor rádöbbenek, hogy valamit felelőtlenül elszúrtak, hogy nem pénzelni, hanem szeretni kellett volna azt a szerencsétlent. A család pszichológushoz fordul, és a történet máris a happy end felé tart. A szülők megnyugszanak: fekete ruhák és koponyák helyett rózsaszínt hord a gyerek, és mindenki vidám.

Vidák Ákos
12.K

Egy szellős vasárnap

Mivel a szombatra tervezett repülésről lecsúsztunk az időjárás délutáni enyhülése miatt, vasárnap már elszántabban mentünk ki Óbudára.

Előző este, miután megnéztem minden egyes apró részletet, hogy másnap még a legkisebb fuvalat is a helyén legyen, időben lefeküdtem aludni, hogy majd frissen és üdén vághassak neki a fellegeknek. Erre szükségem is volt, mivel a kilenc órai felkelés (vasárnap lévén) nagyon korainak számít. Az időben történt lefekvésnek köszönhetően problémamentes volt a felkelés, így aztán egy gyors készülődés, plusz reggeli után nekivágtam a hegynek.

Az ominózus hegy egyébként a Hármashatár-hegy, aminek északkéleti oldala kiválóan alkalmas siklóernyőzésre. Onnan nagyon szépen be lehet látni a várost, ami igen lenyűgöző, főleg a vasárnap reggeli nyugalomban, amikor éppen felbukkan nap, és szinte látni, ahogy éledezik a város.

A buló (szélzsák) is még csak gyengéden leng, várva, hogy a nap megsüsse a hegy oldalát, így beindítva a repülésre alkalmas időt. Időközben egyre többen lettünk a placcon, amit a szakzsargon starthelyként említ. Ez is csak azt jelezte, hogy ébred a város meg a siklóernyősök zöme, akik csak arra vártak egész héten, hogy kihasználhassák ezt a szép vasárnapot.

Időközben el-elstartoltak páran, érezvén, hogy itt az idő, lehet repülni. Őket szoktuk "festékek" nevezni, azon egyszerű oknál fogva, hogy "megfestik" a levegőt a még bizonytalanul várakozók számára, hogy vajon érdemes-e elindulni. Mikor már látszott, hogy egyre többen maradnak fent, sőt emelkednek felfelé, hirtelen megindult a sürgés a starthelyen, mindenki szorgosan csomagolta ki a felszerelését, terítette az ernyőjét, rózsába szedte, majd a beülővel a hátán, az ernyővel a kezében odaállt a sorba, várva, hogy elstartolhasson. Így aztán nem is csoda, hogy alig pár perc múlva már sűrű lett a levegő – annyira telítve volt a színes ernyőkkel. Akadtak persze olyanok is, akik kellemtlenebbül jártak, értem ezen a starthely alatti fák rövid úton való "megölelgetését", amit egyszerűen befázásnak hívunk.

Így múltatta a napot a sok ember, köztük én is. Nézelődtünk fönről lefelé, akárcsak a madarak. Nincs semmi zaj, pusztán csak a szél suhogása. Aztán délután – ahogyan előző nap is – az időjárás enyhült, egyre kevésbé tartotta fent a levegőben az ernyőket, így szépen libasorban szállingóztak lefelé az ernyők. Már-már alig lehetett földre ereszkedni, annyira zsúfolt volt a leszálló.

Így zajlik egy szép óbudai nap egy siklóernyős életében.

Gulyás László 12.K

"Empatikus" jegyellenőrök

Egy személyes emlékemet szeretném leírni, ami a napokban jutott eszembe, mivel mostanában sokszor lehet hallani-olvasni a médiában és a sajtóban városunk kulturáitnak és empatikusnak egyáltalán nem nevezhető tömegközlekedési vállalatáról.

Éppen az egyik ismerősömmel megbeszélte találkozóra siettem, s mentem le az Újpest Központnál lévő metróállomásra. Esteledett, kezdett lenyugodni a nap. Már tíz percet kések - gondoltam magamban. Sajnos bérletet nem tudtam venni aznap, mivel nagyon hosszú sorok kígyóztak a pénztáraknál. Szerencsére mindíg tartok magamnál pár jegyet, aminek jó hasznát veszem ilyenkor.

A jegykezelő készüléktől körülbelül három méterre álló ellenőr végignézi, ahogy lyukasztok. Haladás közben mutatom a jegyet, sietnék, mert hallani, hogy az utasok már éppen szállnak le a metróról. Ekkor az ellenőr széles mosollyal az arcán kitépi a jegyem a kezemből, majd túljátszott gesztusokkal, irtó lassan vizsgálgatni kezdi. Mindezt olyan lekezelő módon, mintha bűnöző lennék. "Most miért szórakozol, előttem lyukasztottam ki" – mondom neki idegesen és ironikusan, mire "ne pofázzál" bemondással elindul felém, szabadkézi kocsmastílusban, menő keményfiú módjára. Az egész helyzet úgy jött le nekem, mintha egy szándékos provokáció csapdájába sétáltam volna; valójában így is történt, de azóta nem követek el hasonló hibát. Ám itt még nincs vége a történetnek. Az utazás végén jöttem fel a metróállomásra, s a mozgólépcső tetején egy ellenőrnő éktelen kiabálását, szitkozódását hallom, és éppen egy iratok tárolására alkalmas eszközzel tiszta erőből egy idősebbnek tűnő utas után csap.

A példák azt mutatják, hogy a BKV javarészt agresszív, portás-rendőr-pitbull keverék pszichopátákat alkalmaz a föld alatt. Valószínűnek tartom, hogy ezzel a véleménnyel nem vagyok egyedül, és sokan be tudnának számolni hasonlóan negatív élményükről.

Földi Milán 12.K

Honnan tudod, hogy felnőtél?

Több kaja van a hűtőben, mint sör.

Reggel nem lefekszel, hanem felkelsz.

Meghallod a kedvenc zenéd a Sláger Rádióban.

A hírcsatornád nézed.

A barátaid összeházasodnak és elválnak, nem pedig összeállnak és szakítanak.

A nyári vakáció három hónapról három napra zsugorodik.

A farmer és póló már szerinted sem számít rendes öltözetnek.

Te dörömbölsz a falon, mert a szomszéd gyerekek bömböltetik a zenét.

Idősebb rokonaid a füled hallatára disznó viccet mesélnek.

Nem tudod, mikor zár a McDonald's.

A kutyádat kutyakonzervvel eteted, nem hamburgermaradékkal.

Megfájdul a hátad, ha a fotelban alszol.

A vacsora és a mozi maga a randi, nem a bevezetése.

Nem óvszeréért, hanem aszpirinért mész a patikába.

Továbbra is a számítógép előtt ülsz egész nap, de nem játszol.

Kétségbeesetten keresel legalább egyet ezen a listán, ami rád nem igaz, de miután nem találsz, elküldöd a barátaidnak, mert tudod, ők sem találnak.

REKLÁM

Hamarosan kapható...

a Még Tisztábbra Mos 2008

Elromlott a mosógép, de nincs pénz újra?

Hozza be régi, akár működőképes mosógépét, és 10.000 Ft-ért beszámítjuk új készülék vásárlása esetén. Az, akinek aktuális hitele részleteit ordítja a dodzsemből, leszólja, hogy foltos az inge?

2008 második felében bemutatkozik új termékünk, a Még Tisztábbra Mos 2008!

Az új csúcsmoellünk váltja az aktuális, Tisztáramos 2007- et.

A kategóriáján belül kiemelkedő csúcsmoell szolgáltatásait megtartva olyan nélkülözhetetlen funkciókkal bővül, mint az:

- automatikus elalvás-kikapcsoló funkció,
- a beépített „használ-e ön valamilyen vízlágyítót?” reklám arra az esetre, ha elfelejtené a 10.000 mosásos periódus után kicserélni a fűtőszálat, illetve elfelejtené utántölteni a kifogyhatatlan vízköoldó készletet,
- világújdonságként, japán tervezők gyümölcseként először sorozatgyártásban bemutatkozni a távirányítású betöltőajtózárr.

A Még Tisztábbra Mos 2008-cal többé nem gond a mosás!

Ha most rendeli meg, kap egy halom fűtőszálat és végtelen időre elég vízlágyítót! De ez nem minden. Tárcsázzon most, és az első 20.000 telefonáló rozsdamentes mosóporszedő kanalat kap ajándékba. Más mosógépekkel nehéz, fáradtságos munka a mosás, de a Még Tisztábbra Mos 2008 a beépített izomsokkolójával megszünteti az állóképességbeli problémákat!

A Még Tisztábbra Mos 2008 a túrázó háziasszonyok álma!

A bevezetéssel egy időben 2 moell is piacra kerül! Extra kompakt méretének köszönhetően a **Még Tisztábbra Mos small** elfér bármely teherautó csomagterében.

Rendelje meg még ma, és az extrákon kívül kap még egy angol nyelvű mosótanfolyam utalványt is!

10 mosógépszerelőlől 9 ezt ajánlja!

Szabó Dávid 9.K

A szárny megnőtt
üresen áll a fészek.
Csak álmom volt a szép diákvilág.
S mint a fecske az alkonyati szélben
Ma szárnyat bont egy sereg diák.
(Ady Endre)

12C

Osztályfőnök: Vajtai Györgyné

Búcsúzunk ballagó diáktársainktól

A 12.A, a 12.C és a 13.K. osztály diákjaitól

12. A

Osztályfőnök: Gregus László

13.K

Osztályfőnök: Palkó Ágnes

Reményik Sándor:**Mi mindig búcsúzunk**

Mondom néktek: mi mindig búcsúzunk.
Az éjtől reggel, a nappaltól este,
A színektől, ha szürke por belepte,
A csöndtől, mikor hang zavarta fel,
A hangtól, mikor csendbe halkul el,
Minden szótól, amit kimond a szánk,
Minden mosolytól, mely sugárzott ránk,
Minden sebtől, mely fájt és égetett,
Minden képtől, mely belénk mélyedett,
Az álmainktól, mik nem teljesültek,
A lángjainktól, mik lassan kihűltek,
A tűnő tájtól, mit vonatról láttunk,
A kemény rögtől, min megállt a lábunk.

Egressy Hírmondó

Felelős kiadó:

König Sándor igazgató

Felelős szerkesztő:

Dr. Temesiné Tari Gabriella

A szerkesztőség tagjai:

Bohács Attila, Braun Patrik, Földi Milán, Gulyás László, Horváth Áron, Kelemen Csaba, Szabó Dávid, Tenke Dániel, Vidák Ákos

Példányszám:

150

Készült: a Gyermek és Ifjúsági Alprogram támogatásával